

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Pécsi provizorium.

Pécs, 1897. október 23.

Azt tartják, hogy a provizoriumnak az a sajátsága, hisz már a nevében is benne van, hogy ideig-óráig tart. Így aztán, ha politikai vagy kormányzati dolgokra nézve, jobb megállapodás hiányában, a provizoriumban állapodnak meg: az elégedetleneknek még mindig lehet reményük, hogy az ideigleneseknek kimondott állapotok javulni fognak.

Nem így Pécssett, a pécsi városházán, ahová a kapu fölé csupán elfelejtették azt az ismeretes Dante-féle mondást kifüggeszteni, hogy: „Ti, akik ide beléptek, hagyjatok föl minden reménnyel.“ Mert a pécsi városházán nem provizorium van, pedig valahányszor panaszkodtunk, mindig azzal az utógondolattal tettük, hogy az állapotok csak ideiglenesek ottan, hanem a megcsöknyösödött slendriánság, furfang és a polgárság semmibe vévése, amelyek — sajnos — nem provizorius jellegűek, hanem megörökített állapotok. Ezt nevezhetjük aztán, mint helyi speciálitást, pécsi provizoriumnak.

Aidinger, a nagy, a hatalmas, volt a föltalálója annak a rendszernek, amelyet fölfelé való avanszirozása után utódai is követnek, amely abban csucsosodik ki, hogy minek annak a városatyának mindent

az orrára kötni előre, majd meghallja a közgyűlésen s akkor mint legjobb és legbölcsebb dolgot, a tanács javaslatát köteleseége elfogadni, hisz ugy sem ért a dologhoz, tájékozatlan s ha még akarna, akkor sem volna képes hozzá szólni.

Ezért történt aztán a multban, hogy a közgyűlés tárgysorozatait mindig az utolsó napon hordozták ki következetesen, sőt az is megtörtént igen sokszor, hogy sok városatya a csigalassuságu városi kézbesítőtl akkor vette át a meghívóval együtt a tárgysorozatot, amidőn felső kabátját fölakasztotta a közgyűlési terem folyosóján elhelyezett fogasra.

Persze, az Aidinger-féle rendszernek gondja volt azonkívül reá, hogy abból a tárgysorozatból, különösen a fogas kérdések, valahogyan ne kerüljenek az ujságokba. Nem volt még olyan furfangos ujságíró Pécssett, aki valaha a multban csak három nappal is előbb ki tudta volna piszkálni a következő közgyűlés teljes tárgysorozatát. Őt-hat helyen tudakozódott, hogy mik kerülnek tárgyalásra, és egyik-másik tanácstagnak, fő- vagy aljegyzőnek elejtett szavaiból kombinative állithatta össze a tárgysorozatot, s ámbár ezek az urak jóakarattal viselkedhettek a köteleseget teljesítő ujságíró előtt, de kész, hivatalos tárgysorozatot nem voltak képesek adni, mert az mindig a polgármester

approbálása alatt állván, három-négy pontot mindig a polgármester szurt bele, vagy a sorrendet megváltoztatva a rendesen hétfői napon tartandó közgyűlések tárgysorozata a legjobb esetben szombaton délelőtt ment a nyomdába.

Ne higgye azonban senki, hogy az új polgármester alatt szakítottak ezzel a rendszerrel, amelynek célja a nyilvános ellenőrzés teljes kizárása, a sötétségben való titokzatosság, a „sic volo, sic jubeo“ elvének érvényre emelése: a polgármesteri diktatura. Az idők teljében így lett az ideiglenes jellegű kapkodásból állandó rendszer, így játszsák ki a polgárság ellenőrző jogát, a nyilvánosságot és így örökítették meg a rendszertelenséget, melyet ők ott a torony alatt rendszerre téve, abból élőködnek, hogy haladnak a régi csapáson s követik a bölcs mester praktikáit: a mi dolgainhoz nektek semmi közötök!

Igy csinálódna s így is fognak nálunk csinálódni a közügyek, akár a hirhedt velencei tizek tanácsában. A közgyűlésre meghívott városatyáknak egyéb kötelességük nincs, mint ráadni a szankciót azokra a határozatokra, amelyeket a tanács proponál. Így adják aztán ki kéz alatt a vállalkozásokat, a városi javadalmakat, így csinálják a huza-vonát, mikor nem akarnak az egyenes uton járni.

Ámbár nagyon sokszor evidens dolog

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Heti krónika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Nem hiába, mögötte vagyunk már a poros nyárnak, semmi sem vert fel valami nagy port e héten. Pedig, hogy ne lett volna egypár nevezetes eseménye e hétnek: azt ki sem állithatja. Volt bizony, hanem megülte az emberek lelkét a vénasszonyok nyarának az unalmassága s ez okozta, hogy semmi iránt sem érdeklődtek, semmiért se lelkesültek s oly vala ez a hét, mintha most is a holt szezon derekán volnánk, a mikor mindenki izzad s a nagy melegben mást semmit sem tesz.

Ott volt mindjárt vasárnap az athléták versenye. Alig tudott róla valaki valamit s bár az igaz, hogy publikum bajosan kísérte volna gyalogolásukban őket egész Siklósig, de mégis legalább megnézni az indulásukat s szerencsét kívánni nekik az utjokhoz: kellett volna. A siklósiak már másképp vélekedtek, mint mi. Ők még meg is haragudtak érte, hogy az athléták nem tudatták velük előre, hogy érkeznek; mert ünnepélyesen akarták őket fogadni s az egész fogadtatásból nem lett semmi. Az is lehet azonban, hogy csak a »Pelikan« vendéglőse haragudott meg, a ki sajnos tapasztalja, hogy elmúltak azok a jó idők, mikor a siklósi közvélemény hang-

adói egy-egy párosviaskodás után az ő konyhájának főztje és pincéjének borai mellett fogadtak testi-lelki jóbarátságot a — legközelebbi összeveszésig. De hát athlétáink csak a megszolgált dicsőséget szeretik s bár a biciklisták is segítségükre lettek volna, hogy a siklósi házigazdák a fehér asztalok melletti versenyben se győzhessék le őket, — nem reflektáltak semmi ünnepeltetésre s így történt meg mindjárt a hét bevezető első eseménye nagy csendességben.

És ezt a közönyös hangulatot, melynek jelében megszületett a hét, nem akarták a torony alatt sem megbolygatni s bár hétfőn a városatyáknak gyülesezniök kellett volna, elhalasztották ezt a gyűlést csütörtökre. Majd tapasztalván, hogy a hét napjainak további folyamán sem zavarja meg semmi e közönyös, csendes hangulatot, végleg letettek a szándékról, hogy ők legyenek a nyugalom megrontói és csütörtökről meg a jövő hétre halasztották a gyűlést, a mikor bizonyára viharok fogják bevezetni a hét főnapját: a hétfőt. Lehet, hogy ilyen vihart mostanra is vártak a torony alatt s ezért halasztgatták a gyűlést, míg végre kifogytak a hétből.

Ha nem is volt szóvihar, lett igazi vihar szent Vendel napján. Szent Vendel, tudvalevőleg, a tejesasszonyok védszentje s mintha demonstrálni akart volna mellettük, hogy a víz szükséges rossz lévén, a tej is úgy jó, ha vízzel keverik: valóságos égháborút rögtönzött s dörgés, villámlás között öntötte nyakon

az embereket szakadó záporral. Sokan azt is mondják ugyan, hogy mivel szent Mihály napja után dörgött és villámlott, hosszú ősze van kilátásunk: de ez a kilátás be is teljesül-e, az még a jövő kérdése, mint ilyen, bizonytalan. Csak az a bizonyos, hogy szent Vendel az idén ugyancsak ránk ijesztett s ha mindaz a víz, mely rövid félóra alatt lezuhogott az égből, tejjé vált volna: akkor a pécsi milimárik még a püspöktemplomnál is szebb templomot építhetnének a védszentjük tiszteletére.

Azt is kevesen tudták azonban, hogy szent Vendel a tejesasszonyok patronusa s hogy tulajdonképen nekik akart használni a szerdaesti égháborúval. Hanem akaratlanul is használt másoknak is; azoknak, a kik élnek a művészetért — no mert hát ez elegáns és divatos — s mégsem voltak ott a »Vigadó«-ban ez este megtartott hangversenyen. Ezek elmondhatták, hogy így, meg úgy; mennyire sajnálják, hogy nem részesülhettek a ritka műélvezetben, a mit a hangverseny nyújtott, de hát az a csuf idő, az az oka mindennek! Ők szívesen elmentek volna; hanem abban a gyalázatos időben ki se lehetett mozdulni a házból. Ugy bizony; ugy, s szegény szent Vendel ime az oka mindennek!

Még jó, hogy a tejes asszonyok védszentjének kivételesen két nap nincs szentelve, mert akkor még a buzatéri állatsereglet orosz-lánjait is magára haragitotta volna szent Ven-

volt a multban, hogy a tanácsi javaslat határozottan anyagi kárára van a városnak, de ha egyik-másik városatya, akinek bátorsága volt a tanácssal, illetve a polgármesterrel ellentétes álláspontot elfoglalni, letorkoltatott nagyuri grandezzaival: Mit ért maga ahhoz, tessék előbb az ügyet tanulmányozni.

Tanulmányozni pedig minálunk valamely ügyet teljes lehetetlenség. A mesebeli hét sárkány sem őrizte jobban urának kincseit, mint a pécsi városházán az aktákat s ha csak az a tanulmányozni akaró városatya csendőri fedezettel nem megy oda, hát a különféle Ponciustól Pilátusig való küldözgetést megunja s a dolog vége rendesen az, hogy nem tud meg semmit idején, legfeljebb csak akkor, midőn már késő s legfeljebb a felebbezési ut áll előtte nyitva, ha nyilvánvalónak látja a város anyagi érdekeinek megkárosítását.

Nem is merjük hinni, hogy e tekintetben változás álljon be egyhamar a pécsi városházán, ahol tilos a szabad szó, a független gondolkodás és az őszinte meggyőződés nyilvánítása. A polgárságnak kell tenni róla, hogy gyökeres változtatásokat eszközöljön s első sorban is olyan bizottsági tagokat beválasztania a képviselőtestületbe, akik nem hűséges uszályhordók a mindenkor polgármesteri hatalomnak, hanem meg merik mondani, ha kell és ok van rá: Bizony ez így nem jól van! Addig azonban huzzuk az igát, fizessük az emelkedő pótdókat s mi fő: dicsőítsük a mi helyi Deák Ferencünket, a mostani rendszer megteremtőjét, kinek Mohamed hosszabbítsa meg a szakállát, hogy még sokáig élvezhesse nyugdíját.

Városi közgyűlés

A f. hó 25 én délelőtt 9 órakor, esetleg a következő napokon folytatandó városi közgyűlés **tárgysorozata** a következő:

del. Mert akkor szinte öt tették volna bűnbakul, hogy az oroszlanok ketrecében másnap rendezett *kalabriász partit* olyan kevesen nézték végig s az oroszlanok ő rea orroltak volna meg, hogy ők ime letesznek méltóságukról, megengedik, hogy gyáva halandók profán kalabriászt játszanak magas színük előtt s emberek még erre sem kíváncsiak, még ilyen szenzációért sem teszik ki magukat, a hűvös, borult őszi este esetleges apró kellemetlenségeinek!

Ime, mennyi érdekes eseménye a hétnek s ez mind csendben, minden érdeklődés nélkül mult el. Ki csodálkoznék hát, hogy a *provisoriumról* szóló törvényjavaslat képviselőházi tárgyalása szintén nem vert fel port és azt a legnagyobb csendben fogadta el a tisztelt Ház, rövid két óráig tanácskozván rajta?! Különben is a tisztelt Ház az idei ősön még semmit sem végzett s végre is még nekünk kell megköszönnünk, hogy e héten két óra hosszáig komoly méltósággal kegyeskedett foglalkozni a küszöbön álló jövővel. Hiszen hétről-hétre abból állt a tisztelt Ház ülése, hogy elhatározta, miszerint két-három napig nem tart ülést s a legközelebbi ülések munkarendje mindig az volt, hogy megint elhatározták, hogy meddig nem tartanak ülést.

Lám, az *osztrák parlamentben* dolgoznak erősen. S ha a képviselők már más dolgot nem találnak, akkor egymásnak mennek neki és gyakorolják magukat a pofozkodásban való ügyességben. Ilyen csatát vívtak legalább e héten s a tettvágy valóságos mániájuk lett

1. Előterjesztés ő felségéhez a nemzet részére tett fejedelmi adomány alkalmából hódoló föliratnak intézése iránt.

2. Ő cs. és kir. fensége Klotild főhercegnő leirata a László gyermek otthon támogatása iránt.

3. Honvédelmi miniszter köszönő leirata a honvéd hadapród iskolánál négy alapítványi helynek létesítéséért.

4. Kereskedelmi miniszter rendelete a *központi pályaudvar kibővítése* érdemében s az erre vonatkozó tanácsi javaslat tárgyalása.

5. Ugyanannak leirata a statisztikai bizottság főszerkesztése tárgyában.

6. Belügyminiszteri rendelet az Angyal-féle malomépületnek árverés útján eszközözendő bérbeadása tárgyában s tanácsi jelentés a megtartott árverés eredményéről.

7. Tanácsi jelentés, hogy Bész Gyula rendőrfogalmazó a főispán által tiszteletbeli aljegyzővé nevezetett ki.

8. A *helypénzszedési szabályrendelet* tárgyalása és kezelési módjának megállapítása.

9. A *villamos közuti vasut* iránt kötendő szerződés tárgyalása.

10. A házi és alapítványi pénztárak 1896. évről szóló zárszámadásainak tárgyalása.

11. Az 1895. és 1896. évekről szóló utadó számadás tárgyalása.

12. A rókusi vadvizárok helyén nyitandó utcába beszőgellő ház megvétele iránti tanácsi előterjesztés.

13. A szigeti külvárosi elemi iskola kiépítéséhez szükséges Makár-utca 30. sz. és Atilla-utca 1. sz. házakra a kisajátítás kérelmezésének elrendelése iránt tanácsi előterjesztés.

14. Tanácsi előterjesztés a *borellenőrző bizottságba* két tagnak megválasztása iránt.

15. Polgármesteri előterjesztés a bányatelepi törvényhatósági közutak kiterjesztése iránt.

16. Tanácsi előterjesztés, hogy a helyi színészetnek állami támogatása iránt a belügyminiszterhez fölirat intéztessek.

17. Tanácsi jelentés a vadászati jog hasznabérbe adása tárgyában megtartott árverés eredményéről.

18. Pénzügyi bizottsági előterjesztés több behajthatatlan városi követelésnek leiratása iránt.

19. Tanácsi javaslat az Alsóhavi-, Már-

már, a mit ha munkával, szavazással nem elegethettek ki, hát egymás helybenhagyásával türtőztetik a hevéit.

És még ennek is mi iszszuk meg a levét. Mert ime e miatt beállt a furcsa állapot, hogy a magyar képviselőházban törvényt hoznak, a mely csak *feltételes törvény* számba megy. Nekünk már meg kell tartanunk, ha akarjuk, ha nem; »ha« azonban Ausztriában hasonló törvényt nem bir fabrikáltatni többségével a kormány, akkor nekünk se lesz muszáj megtartanunk. Ime a rebellisnek tartott Petőfi elvét elfogadta a magyar kormány; a mit ő oly találóan megirt a »Ha« szócskáról, annak szentesítésére most törvényt hozatott és ha ez a »ha« elpusztul a törvényből a pokolba, csak akkor emelkedik majd érvényre ez a törvény, addig azonban megmarad a »feltételes mód« legtalalóbb grammatikai példájának, melyet a jövő idők nyelvtanirói egyetlen, de ekklatáns példaként fognak a tanuló ifjuság elé állítani.

Különben maga az élet sem más, mint a feltételek szakadatlan láncolata. Kis embereknek, nagy embereknek egyformán a kis »ha« szócskán függ a sorsuk. Itt van például *Munkácsi*, a kinek e héten már a haldoklását híresztelték s kitünt, hogy a mester jobban van s »ha« ez a jobbulás állandó lesz: még sokáig el is élhet. Vagy, hogy a végletek találkozásával fokozzam a hatást, annak a gyilkosnak az esete, a ki agyonütötte a mostoha lányát, mert nem akarta szeretni. *Emberi vadállatnak* titulálták a lapok e héten, mikor a pestvidéki törvényszék ítelt felette; pedig ha

ton- és Kossuth-utcák aszfaltburkolattal való ellátása érdemében.

20. Tanácsi előterjesztés az ugynevezett »Fonyó«-féle rétek hasznabérlete iránt fennálló szerződés fölbontása iránt.

21. Pécs sz. kir. város külterületén fekvő földbirtokok határainak jelzése tárgyában a törvény által kívánt szabályrendelet javaslat tárgyalása.

22. A pásztorokra vonatkozó hasonló szabályrendeletnek tárgyalása.

23. A szent Ferenc-rendi zárdafőnökségnek kérelme a terhükre kivetett legelőadó leírása iránt.

24. Pálmay József vincellérképezdei munkavezetőnek lakbér iránti kérelme.

25. Özv. Gondos Jánosné kegydíj iránti kérelme.

26. Gorjánác Ádám rendőr özvegyének kérelme részére nyugdíjnak s gyermekei részére neveltetési pótléknak megállapítása iránt.

27. Özv. Puszt Emilia nyugalmazott házmesternőnek kérelme nyugdíjjaruléka hátralékának elengedése iránt.

28. Szabolcsvármegye közönségének átirata a differitisz elleni védőtás minél szélesebb körre leendő kiterjesztése s az e célból szükséges intézkedéseknek életbeléptetése végett a belügyminiszterhez intézett föliratának pártolása iránt.

29. Hevesvármegye közönségének átirata a közuti fedanyagok vasuti viteldíjának mérséklése végett intézett föliratának pártolása iránt.

Hirek.

Pécs, 1897. október 23.

Hogy érzi az ember magát az oroszlanok ketrecében?

... Feltéve természetesen, ha benne van az oroszlan is.

Már pedig, hogy tegnapelőtt este nyolc és kilenc óra között, mikor a Kocka Antel allat-eregetében *Salamon Béla* pincér, *Kotny Rezső* óras és *Antonelli* állatszeliidítő az oroszlanok ketrecében kalabriászt játszottak, a ketrecben ott voltak az oroszlanok is: azt mindenki bizonyítja, a ki látta.

Azonban, hogy mikép érezték magukat a kalabriászozók, mikor négy oroszlan kibie-

az egykori fiatal hajóslegény nem találkozik Budapest külvárosában egy szép napon egy éltes, de még jókarban levő asszonnyal s meg nem tetszik neki: hát bizony ma is a legbecsületesebb, a legboldogabb életet élhetné — a maga módja szerint — az ismeretlenség homályában. Így pedig összekerült azzal az asszonnyal; élte mellette ifjuságát szerelem nélkül s mikor férfikora delén szerelemre gyuladt mostoha lánya iránt: ime a »ha« következménye előállt, gyilkos lett belőle. Pedig ekkor is csak ezen a »ha« szócskán függött a sorsa; mert bizonyára nem ölte volna meg a leányt, »ha« az elfogadja a szerelmét. Nem bizony!

És ez a »ha« nemcsak anyagi, de szellemi életében is folyton kíséri az embert. Nem kivétel alóla a lángész és a tehetség sem s a mint királyok, birodalmak hatalma attól függ, ha seregeik győzedelmeskednek, azonkép a lángész, a nagy művésztehetség is attól tetelezi fel sikerét — ha tetszik-e közönségének?! Jó példa erre *Ermete Zacconi*, *Salvini* vetélytársa, a kit Bécsig valóságosan istenítettek művészi körutjában, de már Budapestet e héten nem tudta ilyen hódolatra fogni a Vig-színház színpadáról. Ő ugyan akarta, meg a művészete is érdemesítette rá, de hát — ha nem tetszett oly igen-nagyon a közönségnek!

S végül nem irtam volna én magam sem a hét krónikájában ennyit a »ha« szócskáról, — ha nem látnám a héten domináló esetekben mindenütt érvényesülni s *ha* lett volna ás, a miről irjak! **Kövágó Örs.**

kedett nekik, azt nem tudja egészen becses lapunk megjelenéséig senki. Mi se tudnánk, ha át nem hatott volna bennünket a közönség érdeke, a kinek *joga van tudni*, hogy ha vállalkozó emberek Baranya területén oroszlankekre játszanak kalabriászt, hogyan érzik magukat játék közben, — s el nem küldtük volna »saját külön-ünket, hogy a közönség jogára való hivatkozással interjúolja meg a kalabriász-párti hőseit, hogy miként is érezték magukat az oroszlankekre.

De mi ismerjük a közönség joga iránti kötelességünket és elküldtük saját különünket, a ki kiküldetése eredményéről a következőkben számol be:

Salamon Bélánál.

Érthető elfogultsággal léptem át a kávéház küszöbét, a hol ő, a bátor férfi, ur a pikkolók, meg a világos barnák, fölősek és sok habbal bírók között.

A fizető pincértől mindenképp előtt egy finom szivart kértem és megkínáltam vele. A mit ő mosolyogva dugott zsebre, előbb azonban az árát is zsebre vágta. Így meg lévén törve a jég, tudakozódtam a nagy férfi után. Megmutatta és azt is hozzátette, hogy most éppen szolgál fel.

Remegő hangon szólítottam hősömet.

— Igenis, kérem'assan. Pik kápó! kiáltott be a konyhaművésznek a pincérek esperanto nyelvén s pár perc múlva elébem tette a pikkoló feketét.

Itt volt az alkalom, hogy megszólítsam.

— Gratulálok a dicsőségért . . .

Elértette s azonnal a szavamba vágott.

— Oh, kérem, nincs miért. Csekélység az egész. Egy játszma kalabriász, négy oroszlán, egy óras, egy állatszeliidítő és én. Nincs ebben semmi, de semmi különös, ha én is ott vagyok.

— Így hát uraságod . . .

— Nem féltem, dehogyan féltem. Mi az? Semmi. Tessék elhinni, egy rossz vendég veszedelmesebb annál a négy oroszlánál.

Rám céloz? Talán hallotta a híremet, hogy mindig elfelejtek trinkgeldet adni a pincéreknek: gondoltam magamban. Mire azonban folytatni akartam volna az interjuht, Béla már eltűnt és a konyhaművésznek kiabálta:

— Pik kápó . . . Világos habbal . . . Barna föllet . . .

Kotny Rezsónél.

— Uraságod . . .

— Igen én. Szóra sem érdemes. Tudja, nem azért, mintha az állatszeliidítő ott nem lett volna, de bliktri volt az egész.

— Tehát nem . . .

— Ellenkezőleg. Nemcsak, hogy nem féltem, de konstataáltam magamban, hogy nehezebb egy elromlott órát megreperálni, mint száz kalabriászt eljátszani az oroszlánok között. Nem is mennék be többé; nem én. Ha talán uraságodnak nem jól jár az órája . . .

— Köszönöm, jól. Ajánlom magamat.

Antonellinél.

— Mit éreztél uraságod . . .

— Dühös voltam.

— Miért?

— Mert olyan kevesen voltak az előadón.

*

Eddig az interjúh.

Azonban, mint lapunk zártakor értesülünk, saját különünk becsapott bennünket. Gyáva lévén az oroszlánok közt járt jeleseinket felkeresni, hasból írta meg a fentebbi interjuht.

Hanem kiadónk se utalványozza neki az öt forintos számlát, a mit az interjúh költségeiről hozzá benyújtott.

—thy.

Napirend 1897. október 24-én és 25-én.

Naptár: vasárnap, okt. 24. — Róm. kath.: Ráfael. — Prot.: Ráfael. — Görög-kel. (okt. 12.) Tarák. — Zsidó: Tischr. 28. — Nap két 6 óra 18 perckor; nyugszik 4 óra 38 perckor. — Hold két reggel 4 óra 16 perckor; nyugszik délután 3 óra 25 perckor. — Hétfő, okt. 25. — Róm. kath.: Margit. — Prot:

Krizánt. — Görög-kel. (okt. 13.) Papil. — Zsidó: Tischr. 29. — Nap két 6 óra 19 perckor; nyugszik 4 óra 36 perckor. — Hold két reggel 5 óra 40 perckor; nyugszik délután 3 óra 49 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 11 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett hőstülyedés és száraz idő várható.

Athletikai Club évi rendes közgyűlése a Tornacsarnokban vasárnap d. u. 3 órakor.

Polgári Kerékpáros Egyesület országúti versenye Pécsről Villányra vasárnap d. u. 2 órakor.

Városi közgyűlés hétfőn d. e. 9 órakor.

Zenekedvelők Egyesületének hangversenye hétfőn este 8 órakor a Vigadóban.

Színház: vasárnap d. u. 3 órakor »Goldstein Számi«; este 7 órakor »Mária bátyja,« uj népszínmű; hétfőn este fél 8 órakor »Gerolsteini nagyhercegnő operett.

— **(Kapisztráni szent János ünnepe.)** Világszerte ma ünnepelték meg kapisztráni szent János ünnepét, a magyar történelem lapjain is fényes nevű hősként megörökített ferencendi szerzetes névnapját. Magyarországon egy ferencendi szerzetes tartomány vette róla nevét, melynek főszék-háza Budán van. Ujlakon van a kolostor, a melynek temploma alatt 1456-ban eltemették Kapisztrán Jánost, az egykori híres olasz ügyvédet, később nándorfehérvári magyar szerzetes hőst, Hunyady János kebelbarátját.

— **(Kántortanító választás.)** F. hó 21-én ejtetett meg Villányban a r. k. kántortanító választás. Négy pályázó jelentkezett erre a tisztességes javadalmazású állásra, melyet *Scheidl* Miklós 32 éven át hiven és az egész község megalégedésére viselt. Ezuttal *Szeiler* Gábor grábóci tanító 9 szavazattal lett a győztes Amberger Márton németbolyi tanító 3 szavazata ellenében. Az iskolaszék eme választását a község általánosan megnyugvással fogadta és így mi sem áll utjában annak, hogy a szerencsés megválasztott zavartalanul foglalhassa el a két osztálytanító mellett főtanítói és egyuttal kántori állását.

— **(Esküvő.)** *Schmitz* Soma, pécsi férfi- és gyermekruharaktár-tulajdonos, holnap (vasárnap) délután fél 2 órakor tartja Pécsen az izr. templomban esküvőjét *Schwarzenberg* Gizellával.

(Nagy bolti tűz.) *Schule* Ignác, bezedei kereskedőnek a boltjában, egyik este tűz ütött ki. A tűz óriási pusztítást vitt végbe a boltban és a mellette levő raktárban s mire lokalizálni bírták, elégett 17 ezer forint áru beruházás, nagy részben beraktározott gyufa és gabonakészlet. Szerencsére a kereskedés és a raktár 50 ezer forint erejéig volt biztosítva s így a kár nagyrésztben megtérül. Hogy a pusztító tűz miből keletkezett, azt a vizsgálat nem tudta megállapítani.

— **(Díjkiosztás.)** Ma este fogják kiosztani a nyertesek között a »Pécsi Kerékpáros Egylet« és a »Pécsi Bicycle-Club« tura-díjait, valamint a f. hó 3-án tartott kerékpárverseny érem, és tiszteletdíjait. Ez alkalomból a »Pécsi Bicycle Club« ma este a »Nádor«-ban vacsorát rendez, melyre a »Athletikai Club« és a »Kerékpáros Egylet« tagjait is meghívta.

— **(A baranyai hitelintézet és népbank)** ma délelőtt tartotta igazgatósági ülését, melynek az elnöki állás betöltése volt egyetlen tárgya. Az eddigi igazgatósági elnök, *Szily* Pongrác, orsz. képviselő lemondván tiszteről, az igazgatóság helyébe *Kim* Gáspár ügyvédet választotta meg elnökül.

— **(Razzia.)** Rendőrségünk az éjjel razziát tartott, a mely alkalommal tíz darab hely és foglalkozás nélküli csavargót fogtak össze, a kiket majd — illetőségük megállapítása után — haza fognak toloncolni.

— **(A szőlő és bergazdasági tanfolyam vége.)** A földmívelési miniszter által a néptanítók részére az ország több városában két részletben rendezett szőlő és bergazdasági tanfolyam második részlete is befejezést nyert immár. A nyáron át egy hónapig tartó tanfolyam után most október hónapban tartották meg a tanfolyam másik részét. Ilyen tanfolyam volt tudvalevőleg Pécsen is — s itt a tanfolyam berekesztése holnap (vasárnap) délelőtt fog végbemenni a vincellériskolában a kellő ünnepek között.

— **(Műszaki felülvizsgálat.)** A szegzárd—bátaszéki helyi érdekű vasut műszaki felülvizsgálatát a kereskedelemügyi miniszter rendeletére november hó 1-én reggel 9 órakor a szegzárdi állomáson megkezdik s folytatólagosan menve a közbeeső állomásokon, Bátaszék állomáson be is fejezik a műszaki felülvizsgálatot.

— **(Utonállás.)** *Mérő* Julis, fiatal leányzó, ma reggel Németüröghről igyekezett befelé a pécsi hetipiacra, mikor a szőlők között veszedelmes helyzetbe jutott. Az uton vele szemben egy ember jött, aki mikor közelebe ért, nem a legbizalmatgerjesztőbben üdvözölte, majd megfordult a nyomában s hozzácsatlakozott. Az uton senki sem járt más, nem csoda hát, ha a fiatal leány félelmében azt sem tudta, mittevő legyen. Csak hallgatott és meggyorsította lépteit; az ismeretlen azonban egyszerre elébe állt és pénzt követelt tőle. A szegény leány hiába mondta, hogy nincs nála, csak pár krajcár, ami a helypénzre elég, mert hiszen most viszi a portékát a piacra, a miből pénzt szerez. Az utonálló ember nem hitt neki és durva kezekkel ki akarta kutatni, miközben a karjai közé kapta és megöléssel fenyegette, ha segítségért kiált. Ebben a veszedelmes helyzetben éppen jókor közeledtek az uton az emberek, s mert a leány mégis segítségért kiáltott, az utonálló jobbnak látta elmenekülni és beugrott a szőlők közé s ott csakhamar eltűnt. A halálrémült leányhoz mikor az emberek odaértek, az már valahogy rendbeszedte magát és elmondta az esetet nekik. Az utonálló üldözésére azonban hiába siettek; annak már nyomaveszett.

— **(A szellemek órájában.)** A sétatéren a szellemek órájában egy fekete ur és három kék hölgy rőtta a száraz gesztenyefalevelektől belepett utat. Elöl a fekete ur és hátul — tőle illendő távolságra, mint kiknek csakis tisztességes szándékuk van — a három kék hölgy. A három kék hölgynek azonban egyszerre leküzdhetetlen kíváncsisága támadt, hogy megismerkedjenek a fekete urral s minden lehető feltűnés nélküli módon igyekeztek figyelmét magukra vonni. A fekete ur azonban — mint illik a szellemek órájában elmélkedőnek — rájuk sem hederített. Ez az elzárkózottság, ez a közönyösség még jobban ingerelte a három kék hölgyet s cselet szóttek ellene. Ha nem hallja meg a szavukat, majd észreveszi a lámpavilágnál észvesztő mosolygásukat s mégis sikerül vele megismerkedniök.

És már lesbe is álltak egy lámpa alatt, mikor a fekete ur helyett a rendnek egy éber őre kezdte őket figyelni s egy alkalmas pillanatban mellőlük lépett. A kék hölgyek sikoltva ugrottak szét; kettő el is tűnt, akárcsak a szellem, a harmadik azonban ott maradt az udvarias Buckó kezei között, aki tiszteletudással invitálta meg a rendőrségre, hogy a szellemek órájában valami baja ne essék.

— **(Költő a tömlőben.)** Pár nappal ezelőtt beállított redakciónkba egy borzas haju és megviselt ábrázatu férfiú és kellő méltósággal arról tudakozódott, hogy vásárolunk-e verseket? A mai szomorú időben, mikor még a krumpli is megdrágult, erre nem voltunk hajlandók; különben pedig hivatkoztunk Igric kollegánkra, a ki ugyanis annyit verset szállít becses lapunk részére, hogy az újabb időben már szellemi kincseinek tékozlása miatt gondnokság alá helyezésével kellett megfenyegetnünk, ha abban nem hagyja a vers írást. A borzas haju és megviselt ábrázatu férfiú erre konkurenciára hivatkozott, a mi miatt nem tud boldogulni s versíró kollegánknak egy egész Wekerle szivarjába került, míg ki tudta békíteni. Nagy vala azonban a meglepetése, mikor ma a rendőrségen találkozott vele és fájdalmas lemondással üdvözölte a félreértett lángeszt. Mert a költő csak félreértésnek lehet az áldozata, hogy az éjjel letartóztatták és bekisérték a tömlőbe. Igaz ugyan, hogy a verseladás még nem bevett iparág nálunk, főképp mikor az a versárló költő egyetlen négysoros költeményt se tud felmutatni igazolásul és nem találunk nála semmi írást, a mivel a kilétét bizonyítaná, — de hát mégis szomorú sors az, ha egy költő a tömlőbe kerül és csavargásért letartóztatván, most addig a tömlőben versel, míg illetőségi helyét kipuhatólják és haza küldik.

— **(Leégett házak.)** Pepli Valentin szajki lakosnak a háza a napokban ismeretlen okból kigyuladt és le is égett. A kár 360 frtot tesz ki, a mely azonban megtérül, mert a leégett ház biztosítva volt. *Veneli* József, német-palkonyai lakosnak, a kövesdi határban levő birtokán szintén tűz volt a napokban. Itt is a ház gyuladt ki, azonban a tető egy részének leégése után a tüzet lokalizálták, a mi annál nagyobb szerencse volt, mert ha a tűz tovább terjed, az összes gazdasági épületek prédájául estek volna. Így azonban a kár csak igen csekély s ez is megtérül, mert a ház biztosítva volt.

— **(Lopás egy kocsiról.)** *Kovács* Ferenc, mohácsi lakos, a kocsiját magára hagyván egy korcsma előtt, míg ő oda-bent járt, addig a kocsiról ellopták az ott levő, vadonatúj négy darab tarisznyát. A lopásról jelentést tett a káros a csendőrségnek és az csakhamar elő is kerítette a tetteseket *Kovács* Mihály és a felesége, *Kovács* Ágnes, kőbor cigányok személyében, a kik a kocsiról lelopott négy tarisznya közül hármát már akkorra eladtak és csak egyet találtak meg náluk. A tolvaj házaspárt feljelentették a bíróságnak.

— **(Elütött ember.)** Tegnap este félhat óra tájban, sebes vágatva hajtott egy libériás kocsis a Majláth-térről le a »Vadászkürt« előtt. Tudvalevőleg ott van az átjárás egyik utcaoldalról a másikra; de meg az esti forgalom is ott torlódik össze s így a libériás

kocsisoknak lehetne egy kis előrelátásuk és meglassíthatnák a tüzes lovak vágatását, még akkor is, ha a gadájukat röpitik is valahová. De hát a libériás kocsisok magasan ülnek a bakon s így méltán nézik le a népet, mely gyalog jár. Így történt, hogy mikor a sebes vágatás közben a »Vadászkürt« sarkán lekanyarodott a fogat, elütött egy munkásembert. Az ember a földre zuhant, szerencsére azonban nem történt komolyabb baja. Ami pedig a legnagyobb botrányt okozta ez esetben, az az volt, hogy a libériás kocsis mindennek dacára nem lassította a lovak vágatását s tudósítónknak volt alkalma látni, hogy az »Európa«-kávéház sarkán is olyan örült vágatással kanyarodott le, hogy vagy három az uton átigyekvő ember csak igazi bravúros salto mortale után került ki az elgázolást. A sarki rendőr felírta az elütött ember nevét: *Weisz* Gáspárnak hívják. A libériás kocsis neve után nem volt szükséges tudakozódni; ott ült a kocsipuha ülésén a gazdája *Schapringer* Gusztáv, banküzlet-tulajdonos.

— **(Baleset a hajón.)** Előkelő társaság rándult ki Kaposvárról Boglárán át a kegyesrendieknek dörgicsei birtokán tartott szüretre. A társaság tagjai között voltak Tallián főispán, Maár Gyula alispán, Kapotsffy Jenő volt orsz. képviselő, Makkfalvy Géza orsz. képviselő, Sváb főrendiházi tag, Bertalan jószágkormányzó stb. A boglári kikötőben kellemetlen incidens zavarta meg a kirándulást. Mikor ugyanis a társaság a Halka hajón már egybegyűlt, az egyik cső az erős tüzelés következtében hatalmas durranással szétrobbant és a meggyülemlett gőz kitódult. Szerencsére azonban azon kívül, hogy a forró gőz a hajó személyzetének néhány tagját összeégette, egyéb baj nem történt és a hajó két órai késéssel elhagyta a kikötőt.

— **(Gyermekfosztogató.)** A kis *Ferenc* Éva, egy hétéves iskolásleány, tegnap délután kifelé ballagott a szüleinek a tégláregő telepen levő lakására, mikor mellé szegődött egy öreg anyóka. Amint a Zsolnay-utca végére értek, az ott levő boltba beküldte a kis leányt, hogy vegyen neki két krajcárért fekete cukrot. Mert köhögött a derék anyóka és fázott; ezért már előbb elkérte a leánytól a rajta levő jó meleg kendőt, hogy míg ő benn lesz a boltban, addig is megvédelmezhesse magát egy kissé a hideg ellen. És a lányka bement; meg is vette a cukrot, de mikor kijött a boltból, az öreg anyóka nem volt sehol. Nem is találtak rá még ma sem és így azt sem tudják, hogy ki volt a furfangos gyermekfosztogató, aki két krajcárért jó meleg nagy kendőt kerített magának a rászédett kis leánytól.

— **(Verekedés.)** Tegnap este 8 óra tájban a pálya-utcában nagy népcsoport előtt próbálta egymáson ki az erejét két téglamunkás. Egy korcsmából szaladtak ki egymásután nagy dühösen és az utca közepén birokrakelve, meghempergették egymást a földön. — Mire rendőr érkezett, mindkettő vérző fejjel emelkedett fel a földről és a rendőr előtt szépen beszéltek a rendőrségre, hol kihallgatták őket s majd átteszik ügyüket a kir. járásbírósághoz.

— **(Ezüst a porban.)** *Blum* Sándor, alkusz, ma délelőtt a buzatéren össze-

veszett egy falusi emberrel, kitől buzát akart venni. Már arra került a sor, hogy a két ember hajbakap, mikor a falusi kofa felesége is odaállott a férje mellé és *Blum* Sándort ugyancsak megijesztette. Ez ekkor befutott a rendőrlaktanyára segítségért s mikor rendőrt tudott a háta megett, neki rohant az asszony-nak és kötényénél fogva le akarta huzni a kocsiról. A kötény elszakadt s a zsebéből kigurult a porba vagy 16 darab ezüst forint és egy csomó aprópénz, mely a vásárosnép között oly egyszerre eltűnt, hogy alig bírtak összeszedni belőle 2—3 frtot. Most a házaspár a bíróság előtt fog kérni kártérítést *Blum* Sándortól, a ki a pénzüket ily módon szórta szét.

— **(Egy csapásra két legyet.)** Ma délelőtt *Strasser* József molnár beállított a kocsijával a »Hét fejedelem«-hez s lovait, míg ő a piacon jár, lefödte jó meleg pokrócokkal. Valami jómadár azonban megirigyelte a lovaktól a meleg pokrócokat s elemelte azt róluk. A rendőrség azonban hamar nyomára jött a tolvajnak s elfogta azt egy tolnamegyei szőkevény asztalosinas személyében. A lopott pokrócokat is megtalálták nála s így egy csapásra két legyet, tolvajt és szőkevényt is kerítették kézre.

— **(Az erdész nem vadászhat.)** Szomorúságot jelent az erdészekre az a rendelet, melyet Darányi földművelésügyi miniszter bocsájtott ki a legutóbb. Eltiltja az erdészeket a vadászattól. Mint mikor valakit belecsuknak egy rózsá-erdőbe s megtiltják, hogy szakítson egy szálat; a szüretelőnek megtiltják, hogy egy szem szőlőt egyék; a képtár-örnek, hogy a képeket megnézzék. Hiszen az erdészek életének derüje, poezise a vadászat volt és nem egy közülök, csak ezért ment a rögös pályára. A miniszter azonban úgy találta, hogy a vadászás nagyon sok időt vesz el az állami erdészektől, annak kedvéért elhanyagolják egyéb teendőiket és megtiltotta, hogy az erdészek vadászterületeket béreljenek és vadásztársaságok tagjai lehessenek. A vadászat az uri passzió, nem való a szegény állami erdészeknek azok elég, ha megörzik a vadat a vadászó urak számára! Vajjon mit szólnak ehhez az erdészek?

— **(A jogtudós csavargó.)** Ma reggel a rendőrbiztos elé egy ismeretlen, gyanus kinézésű embert állítottak, a kit csavargáson és tilos koldulásra fogtak valamelyik külvárosi utcában. Az ember méltatlankodva szedte ki a zsebéből az írásait és minden áron ki akarta magát vágni a bajból. A vége a dolognak azonban mégis letartóztatás lett. Erre megszólalt a delikvens:

— Tiltakozom a letartóztatás ellen.

— Ugyan miért? kérdezte kíváncsian a rendőrbiztos.

— Mert ily esetben nem fordul elő letartóztatás a római jogban.

— Ne mondja, csodálkozott a biztos.

— Igenis mondom. Érték én a törvényekhez. Tanultam a jogot s mutasson nekem a biztos ur egy esetet is a római jogból, a mikor ilyen esetben letartóztatást vettek volna foganatba.

És előmutatta az igazoló jegyet, melyből kitűnt, hogy 1859-ben Veszprémben született; foglalkozása pedig valamikor az ügyvédség volt. Az elzülött embert minden jogtudománya dacára is, most kötött utlevéllel küldik haza.

Órák ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órák és ékszerész Pécs.

A PÉCSI NEMZETI SZINHÁZ jövő heti műsora:

Hétfőn, okt. 25-én *Gerolsteini nagyhercegnő*, operette.

Kedden, okt. 26-án *Mongodin ur*, bohózat.

Szerdán, okt. 27-én *Elektra*, szomorujáték.

Csütörtökön, okt. 28-án *Koldus diák*, operette.

Pénteken, okt. 29-én *Gabi villa*, vigjáték, itt először.

Szombaton, okt. 30-án *Tiszturak a zárdában*, operette.

Vasárnap, okt. 31-én d. u. 3 órakor félhelyárakkal *Molnár és gyermeke*, színmű, este rendes helyárakkal *Trilby*, színmű.

Művészet, irodalom.

○ **Magdolna.** Rákosi Jenőnek e népdramáját — a mely sohasem volt népszínmű, a mint a színlap nevezi — tegnap este tekintélyes megtelt karzat, üresen tátongó páholyok és gyéren látogatott földszint előtt játszották. Az előadás pedig nagyobb közönséget is megérdemelt volna, mert sok tekintetben élvezetes

volt. Hogy nem minden tekintetben, annak oka vala mindenek előtt *Bodroghyné* rekedtsége, a kit megkímélhetne a direktor ilyen esetben, mely a közönségre is bántólag hat s amugy is rövid szerepét eljátszathatta volna valakivel mással is. A jó *Bodroghyné*ért bizonyára meghozta volna ezt az áldozatot bármelyik női tagja a társulatnak. Aztán meg *Erdélyi* nagyon szintelenül, szinte botrányos rosszul játszotta *Lajost*; pedig hát ő tud jó játékot is nyújtani, ha akar. A siker oroszlanrésze a címszerepben *Angyal* Ilkái volt. Szinte az idegeket a végsőig feszítő nagy hatással adta a szerencsétlen *Magdolat*. Félelmetes volt, mikor az első felvonásban boszút esküszik; megható, a mint a másodikban *Lacit* a felfedezés elől védelmezi; szánalmat keltő, mikor a harmadikban a félvilági bukott nőt bemutatja; visszarettentő a negyedik felvonás elzüllött, mindenre képes *koldusszonyában* és könyeket facsaró az utolsó kép ama jelenetében, mikor leányát felismeri. Kapott is tapsot minden felvonás után eleget. S aztán arra az örvendetes tapasztalatra is vezetett bennünket, hogy szép és kifejező hangja is van, mert ugy belépő dalát, mint másik énekszámát énekesnőnek is dicséretére való sikerrel adta elő. Mellette legnagyobb sikere volt *Andorfynak*, a ki a hebegő *Siskó Ferdinándból* kabinetalakot csinált és szájának egyetlen mozdításával is kacajra ingerelte a közönséget. *Bognár*, Gyömbér Mihály szerepében, jó alakítást mutatott be s az első felvonás utáni taps főképe neki szólt.

Csiki Gyömbér Lacit kedvetlenül játszotta; őtöle nem várunk szintelen alakítást s ha csak részleteiben hagy is az fenn kívánni valót, nála annál inkább feltűnik. *Bihari* a *Berci* szerepét, *Körösi Juci* a fiatal *Magdust* jól adták és nagy sikert aratott még *Némethy Gizella* az ő töről metszett, tipikus szakácsnéjával. (→)

○ **Emléket a multnak!** A királyi kézirat, mely a magyar nemzet ezer éves multjából tiz kiváló történeti alakot jelöl meg szoborban való megörökítésre, nem tartozik ama muló hatásu események közé, melyek csak máról holnapra foglalkoztatják elménket és szívünket. Az a tiz szobor a maga némaságában is hatalmas szózat a magyar nemzetnek: emléket a multnak! Ebben van a királyi ténynek nagy, korszakalkotó jelentősége. Ha így fogjuk fel azt, csak akkor becsüljük meg igaz értéke szerint. Im, ezek a gondolatok támadtak lelkünkben most, midőn a történelmi nevezetességű királyi kéziratnak hatása alatt van még egész valónk, s veszszük ugyanakkor az örvendetes hirt, hogy az *Athenaeum* által kiadott *Milleniumi történetnek*, ennek az óriási munkának, melynek minden jó hazafi könyvespolcán ott a helye, a kilencedik kötete (megelőzve a 6., 7. és 8. kötetet) is legközelebb meg fog jelenni. Az a része történetünknek, melyet a nemzeti ébredés korául nevez s történetirő. Valóban ritka, szerencsés napokat élünk. Minden tényező közremunkál abban, hogy nemzeti öntudatunkat, történeti értékünket, a mult iránt való kegyeletünket fölkeltsse s ébren tartsa. Most rajtunk a sor, hogy a sorsnak a nemzetek életében oly ritka kedvezését hazánk és magunk üdvére felhasználjuk.

TIZENKETTEDIK FEJEZET.

— Meadows *Madge* e pillanatban *Dalrymple Vincent* karjaiban van. Önnek felednie kell őt, *Duncan*!

Ezeket mondta a szép nyári estén *Stanton Léna* *Duncannak*, mikor a fiatal embert magához hívatta. Ez volt a végső csapása.

Duncan halkán felsikoltott, hátra tántorodott, mintha irtózatot ült mérték volna rá. A szivverése is elállt, egész testében reszketett, bár izgatottságát vissza akarta fojtani.

— Itt van a madame *Christine* levele — folytatta *Léna*. Olvassa el ön maga *Duncan*. Látja azt írja: *Madge* megszökött. Azóta sikerült megtudnom, hogy *Beechwoodba* ment, amely innen nagyon messze esik. Ott a *Hanley-nővérek* társaságában a kedvesével éli világát. Még kísértetet sem fogok tenni, hogy visszajöjjön. A büntetés majd másrésztől fogja utólni.

E szavakat mintha tüzzel irták volna.

— Ó! én kis kedvesem! — kiáltotta *Duncan*. Itt szörnyű tévedésnek kellett történnie, amely utálatos áru-lás ellened, én édes kincsecském, mindenem.

Nehéz, mely sóhaj fakadt a kebléből, mikor fölkel. Öklét erősen összeszorította, a szive irtózatosan vert.

Ugy tűnt föl a kis *Madgének*, hogy évek multak el azóta, annyi szenvedésen ment keresztül.

— Ma egy hete éppen — felelte.

— Hiszen akkor még tulajdonképpen menyasszony — kiáltották mind a hárman. Nos ez magyarázza meg a férje nagy aggodalmát is. Mind a hárman megegyeztünk abban, hogy odaadóbb férjet nem láttunk még.

Madge az arcát a párnák közé rejtette. Azt hitte, hogy e félreértés miatt meg kell örülnie.

Ó! csak lett volna annyi bátorsága, hogy a nyakukba borulva elmondja a szive fájdalmát nekik. Igen, még menyasszony volt, de a legszerencsétlenebb, a legszánandóbb, a legbátorfalanabb a föld kerekességén. A vén kisasszonyok segédkeztek *Madgének*, hogy fölkelhessen. Megfésülték arany szőke haját, s kijelentették, hogy inkább iskolás lánynak gondolták, mint fiatal asszonynak. Csodálkoztak azon, hogy a férjéről alig beszél, s csaknem az ájulás környékezi, ha említik előtte.

— Ugy látszik, itt valami titok lappang — jegyezte meg az egyik nővér, mikor eltávoztak. Ha ez a gyermek már csakugyan asszony, ugy bizonyára boldogtalan. Nem akarok ugyan senkiről sem rosszat beszélni — isten ments — de nagyon félek, hogy nincs ez a fiatal teremtés rendben. Kétszer láttam ma délután a *sophára* borulva sirni, mikor a szobájába léptem. Olyan keservesen zokogott, hogy csaknem a szive szakadt belé. Ez pedig nagyon érthetetlen.

És a vén kisasszonyok szivében föltámadt gyanút nehéz volt elfojtani.

— Nem bizná rám a fájdalmát — mondta az egyik elbeszélve a köztük lefolyt párbeszédet.

Közgazdaság.

□ **A kopár területeken teljesített erdősítések segélyezése.** A földművelésügyi miniszter a közgazdasági érdekből beerdősítendő kopár területek erdősítésének előmozdítása tekintetéből ez évben is, úgy mint az előző évben, azokat az erdőbirtokosokat, kik kopár területeken az erdősítési munkálatok teljesítésére az erdősítésnek az 1897. évi XXXI. tcikk 165. §-a alapján való elrendelése előtt önként vállalkoztak, az erdősítés közgazdasági értékehez és fontosságához, valamint a tényleg felmerült költségek nagyságához képest a rendelkezésre álló hitel erejéig megfelelő pénzsegélyben részesítette. Ez alapon több szegényebb sorsú községnek, volt urbéres-közbirtokosoknak, egyházak és néhány magánbirtokosnak ez év tavaszán erdősített és 39 vármegyében elterülő 2858 k. holdnyi kopár területnek sikerrel teljesített közérdekű beerdősítése után összesen 316 birtokos részére 17.239 forintnyi pénzsegélyt osztott ki. A közgazdaság ezen fontos és közérdekű ügye iránt tanúsított érdeklődést és a kopár területek beerdősítésénél mutatkozó szép haladást legjobban bizonyítja az, hogy ez évben a múlt évinél 209 birtokossal több birtokos erdősített; a beerdősített kopár terület pedig 1908 k. holddal múlja felül a múlt évi erdősítést.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 23-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Bevezetésül a t. Ház a horvát provizoriumról szóló javaslatot harmadszori fölolvadásban elfogadta. Ezután

Hegedüs Sándor ajánlja elfogadásra az indemnity-javaslatot, mert — ugymond — az államháztartásnak nem szabad fennakadnia.

Kossuth Ferenc nem fogadja el a javaslatot bizalmatlanságból a kormány iránt, amely csak az osztrák érdekeket védi. Pedig háromszázötven év óta nem voltak ilyen nagy jelentőségű események. Idegen fejedelem dicsoíti Budavárban a magyar nemzetet; királyunk nagyjainknak szobrokat emeltet. Ime, a Gondviselés megjelöli az utat! Midőn a függetlenségi eszmék a legmagasabb körökig utat törnek, ez a hangulat legalkalmasabb a független, önálló Magyarország megvalósítására. Kormányunk azonban tétlenül elszalasztja ezt a kedvező alkalmat. Nem szavazza meg az indemnityt.

Tomcsányi László, a nemzeti párt nevében szintén elveti a javaslatot bizalom hiányából.

Sima Ferenc fulmináns beszédében reá mutat, hogy Bánffyék alatt a politikai sülyedés következtében kiveszett minden erkölcsi érzés. . .

Várossy Gyula (közbeikt) Bankár-képviselő!

Sima Ferenc (folytatja) . . . Ma bezárult a börtönajtó *Bartha Miklós* mögött . . . (Balról zugó éljenzés.) Orvosok, az ügyészség pártolták megkegyelmeztetését, azonban az igazságügyminiszter kijelentette, hogy *Bartha*

börtönbe vettetése állami érdek. *Hollót* nem merik újra az esküdtsek elé állítani, mert a közhangulat megváltozott. Nem fogadja el az indemnityt.

Ekkor a tárgyalás folytatását elnök fölfüggesztette, mert *Neumann Ármn* interpellált az osztrák biztosítási törvénynek a magyarországi biztosító társaságokra nézve sérelmes volta miatt. Majd *Bartha Ödön* interpellált a mármarosi erdők ügyében, követelve az értékesítésnél a szabad versenyt. *Buzáth Ferenc* néppárti interpellációja fejezte be az ülést, a ki *Majláth püspök* dévai bérmautja ügyében interpellált, ahol a hatóságok tüntettek ellene.

TÁVIRATOK.

— **Uj szerb kormány.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szerb kormány a következőleg alakult meg: elnök *Gyorgyevics*, belügy *Andomovics*, pénzügy *Popovits*, kereskedelem *Lazanic*, igazságügy *Krisztics*, hadügy *Vukovits*, közmunka *Manokovics* és közoktatásügy *Georgovits András*.

— **Kitüntetett diplomata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király *Lozénak*, a francia köztársaság visszahívott nagykövetének, ki csütörtökön volt ő felségénél *Bndán* bucsukihallgatáson, a *Szent-István-rend* nagykeresztjét adományozta.

— Nem, nem, — nem merem — hangzott a válasz.

— Hat nem bizik bennem *mrs. Dalrymple*?

Ekkor szenvedélyesen átkarolta a nyakam és keservesen zokogva mondta:

— Kérem, csak *Madgének* szólítson, csak *Madgének*, másként ne!

— Természetesen úgy fogok tenni, ha kívánja — feleltem én. De még egy kérdést szeretnék önhöz intézni *Madge* — ön ugyan azt mondta, hogy az édes anyja meghalt. Igaz ez?

— Ugy van — felelte a szőke fürtű fejét az ablakra hajtva, s a kék égen uszó fehér felhőket bámulva. Az én szegény édes anyám meghalt!

— Tehát mindazon kérdéseimre, amelyeket önhöz intézek *Madge*, őszintén felelni fog? Gondolja, hogy az édes anyja hallgatja majd.

Erősen a szemembe nézett.

— Minden, hozzám intézendő kérdésere a valóság-nak megfelelően válaszolok, hacsak nem *mrs. Dalrymple*-ről van szó.

— Csak önről lesz szó *Madge* — feleltem komolyan. Mondja meg hát őszintén, asszony ön már?

Nagyott sóhajtott, de a szemei kiállottak az én tekintetemet.

— Igen, az isteni és emberi törvények szerint asszony vagyok, de végtelenül boldogtalan. Én nem mondhatom meg, miért. A szívem szakadna meg. Szeretnék *Dalevillébe* visszatérni.

— Ott lakik ön *Madge*?

— Igen. Holnap oda fogok utazni.

— Milyen különös — mondta a másik két vénlány.

— De a legkülönösebb csak aztán következett. A szegény teremtes öt font sterlinget vett elő a zsebéből, s azt mondta: ön nagyon jóságos volt irántam. Csak annyi pénzre van szükségem, hogy *Dalevillébe* visszatérhessek. A többi önnek adom madam.

— Csak tartsa meg a pénzét *Madge* — feleltem én. A férje már mindent megfizetett. Előre megadott mindent, amikor önrel idejött.

Erre megint megijedt s az arca megint elvörösödött.

— Én — én ezt nem tudtam — felelte halkán. Milyen jó irántam mégis *mr. Dalrymple*.

Mikor a beszélgetést bevégezték, a három vénlány csodálkozva nézett egymásra, s gondolkozva hajtották le a fejeiket.

Szerkesztői Uzenet.

Cz. R. Budapest. Régebben beküldött két darab tárcszerű közleménye nem ütötte meg a mértéket. A mostani alkalmilag jönni fog; azonban külön honorariumot a kiadóhivatal nem hajlandó érte fizetni. Ebben az évben ugyanis ez lesz az első dolgozata, ami lapunkban napvilágot lát s tíz hónapi tiszteletpéldánnyal — azt hisszük — eléggé meg van honorálva.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1897. évi október hó 24. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza uj 11.70—11.40; kétszeres uj 9.50—9.—
rozs uj 8.20—8.—; árpa őszi ———; tavaszi
7.—6.50; uj ———; zab tavaszi 5.90—5.70; bük-
köny 4.60—4.20; kukorica uj 4.50—4.40; kukorica ó
——.——. széna 1.30—1.20; szalma 1. — .80—

Kínálat: közép, mintegy 300 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos	Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV	PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF	kiadó.

Hirdetések.

1874. óta fennálló
Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécs, országut 56, (haltérrel szemben).

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
ongora kereszt hurokkal
ongora öntött kerettel
ongora vashangolókkal
ongora kereszt hangfogókkal
ongora vízhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.

H-alaku aczél patkó-sarok.

folyton éles, a legjobb styriai aczélból, koronalepes lehetetlen, biztos járás által a lovat kíméli, használatban olcsóbb, mint a közönséges patkó-sarok. Árlapok ingyen és bérmentve, kapható KASZAB és BREUER Budapest, VI., Eötvös-utca 42. patkolóanyagok és csavarárugyár és minden jobb vaskeskedésben.

Irodahelyiség-változás.

Alulírott, mint az „Első Magyar általános biztosító társaság“ titkára, a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozom, miszerint a Reinfeld-házban volt irodánkat a Király-utcai Hattyu-épületbe tettük át.

Ladányi Sándor.

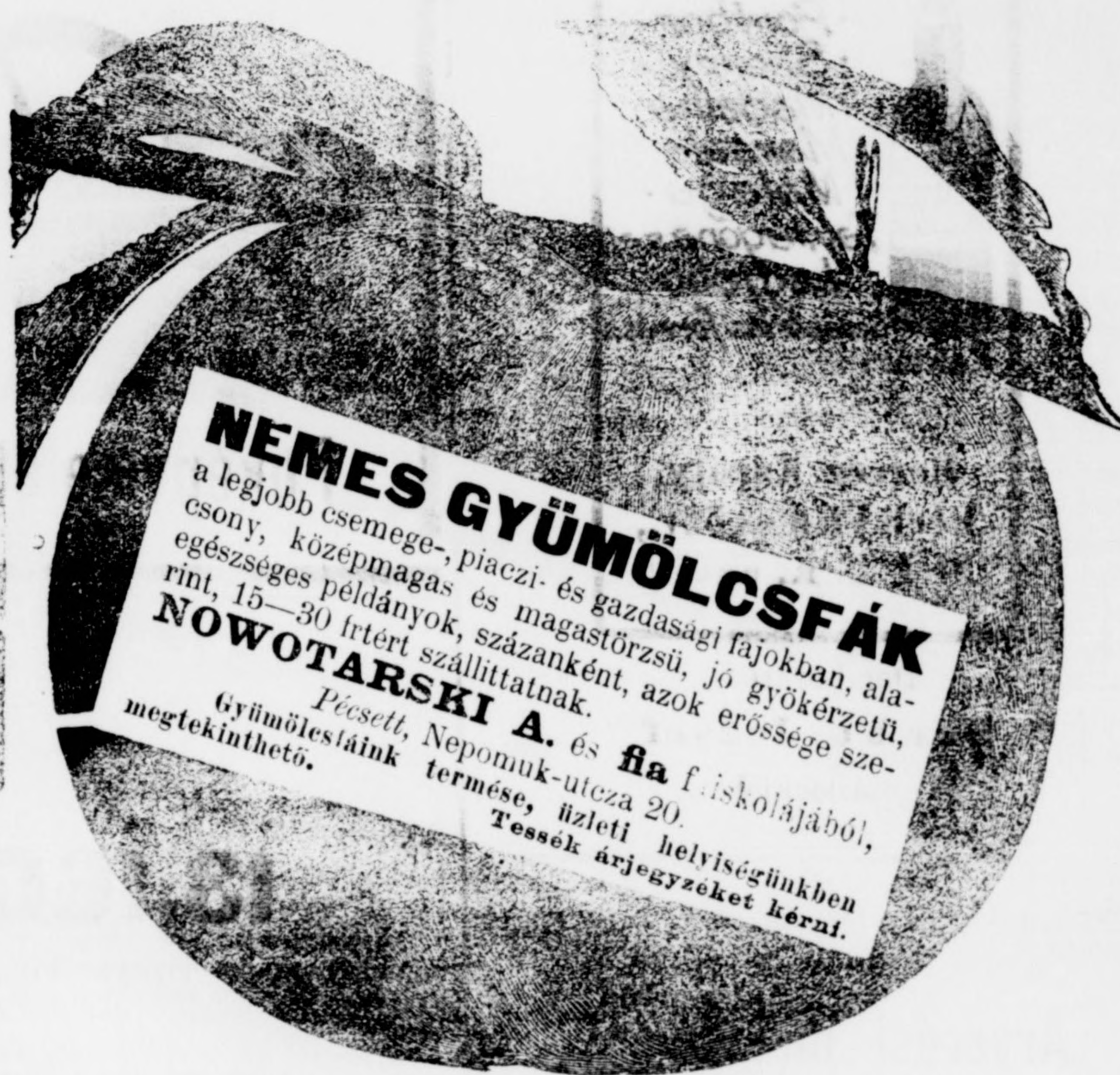
Mezei egerek

tömeges és biztos kipusztítására ajánlom az általam készített és már eddig is sok előkelő uradalomokban, nagyobb gazdaságokban, ugyszintén több községekben a legjobb sikerrel használt

egérmérget

labdacis alakban, eddigi tapasztalatok szerint 1 holdra 1—2 kiló elegendőnek bizonyult, 100 kiló ára 45 frt. 5 klm. posta csomag 3 frt o. é. Bővebb értesítéssel bérmentve szolgálak.

SIPÓCZ ISTVÁN gyógyszerész Pécs (Bar.m)

NEMES GYÜMÖLCSFÁK
a legjobb csemege-, piaci- és gazdasági fajokban, alacsony, közepmagas és magastörzsű, jó gyökerzetű, egészséges példányok, százanként, azok erőssége szerint, 15—30 frtért szállítatnak.
NOWOTARSKI A. és fia f. iskolájából, Pécs, Nepomuk-utca 20.
Gyümölcsfaik termése, üzleti helyiségünkben megtekinthető. Tessék árjegyzéket kérni.

Hirdetmény.

A „Pécsi Takarékpénztár“ igazgatósága közhirrre teszi, hogy az intézetnek Pécs, a Széchenyi-téren épülő palotájában

egy kávéházi helyiség

a kávé lakásával s a Széchenyi-téren három, az Apáca-utczában pedig négy

bolthelyiség

1898. május 1-től bérbe vehető.

Közelebbi értesítést az igazgatóság ad, hová a bérleti ajánlatok is szóval vagy írásban benyújtandók.

LEVES fűszer MAGGIVAL

A Maggi-féle leves-fűszer egyedüli a maga nemében, minden leves és minden gyenge bouillon pillanat alatti meglepően jó és erőteljes ítéletére. — néhány csepp elegendő. Eredeti palaczkokban 50 fillértől kezdve minden csemege, droguista és gyarmatáru üzletben kapható. Az eredeti palaczkok a Maggi-féle leves fűszerrel olcsó árért újra megtöltetnek.

The Continental
Bodega Company.
Valódi hamisítatlan
külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.
- Tarragona s. a. t.
- Legjobb
- bevásárlási forrása

Raktár:
Pécsett:

Berecz Károly,
Reeh Vilmos özv.,
Nick A. K. uraknál.

Dombóvárrott

Szabó József
úr szállodájában.

873. sz.

1897. tlv.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dárdai kir. járásbírósg 1897. évi 5437. számú végzése következtében, Stankovics Döme ügyvéd által képviselt, Bitó Éva javára, Egyed Illés ellen 97 frt 13 kr. s jár. erejéig 1897. évi aug. hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 794 frt 65 kr-ra becsült borok, gabona, lovak és 1 üszöböl álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. járásbírósg 10529. 1897. sz. végzése folytán 97 frt 13 kr. tőkekövetelés és járuléka erejéig **Karacson alperes lakásán** leendő eszközzésére 1897. évi október hó 28. napjának d. e. 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Dárdán, 1897. évi október hó 12. napján.

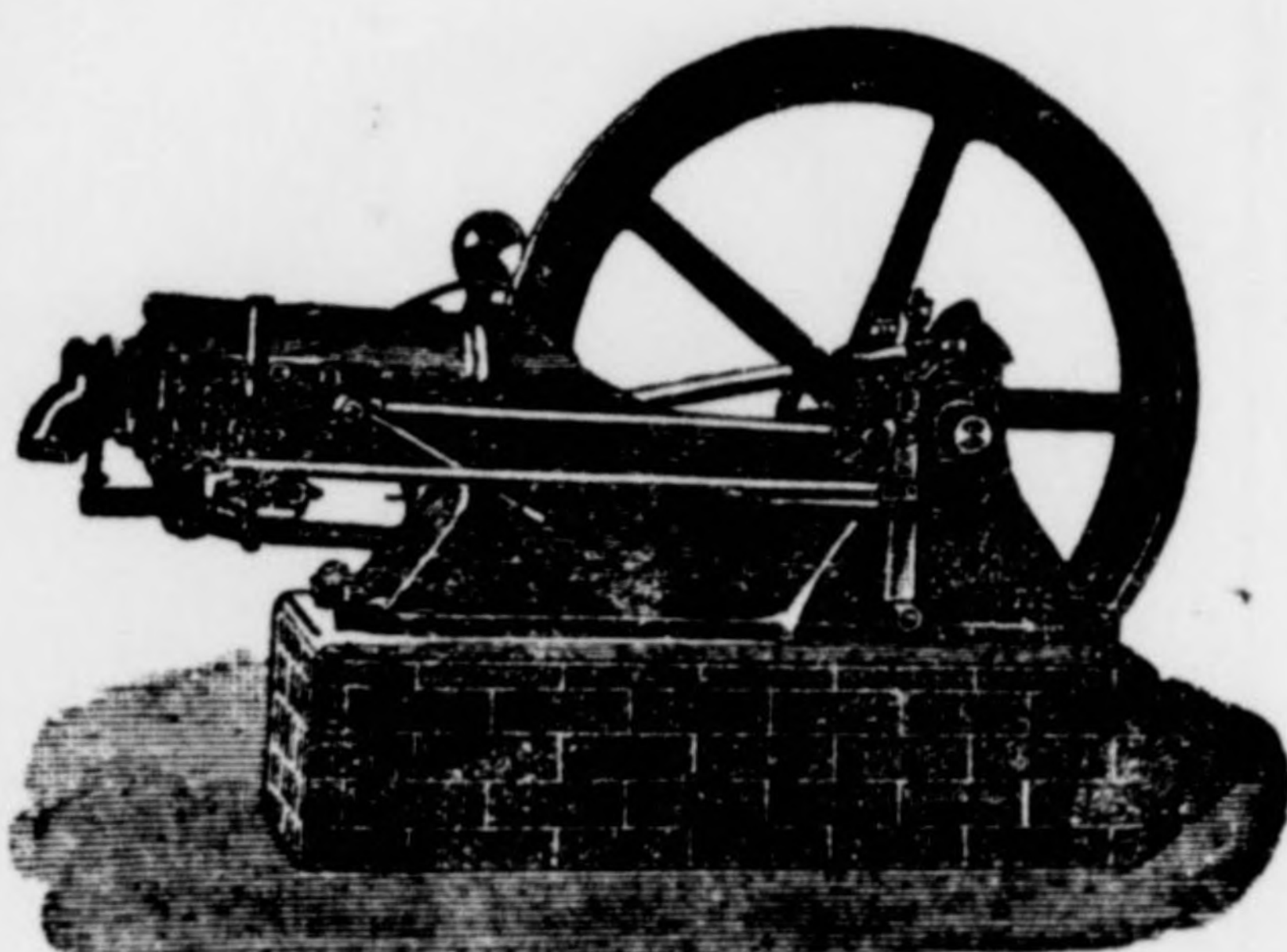
Schönberger Sámuel
kir. bir. végrehajtó.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

TORONTÁLI HELYI ÉRDEKŰ VASUTAK

gépgyári osztálya

— Nagy-Becskerek. —

Különleges gyártmányok:

Gáz-petroleum-benzin motorok és
benzin locomobilek.

Modern berendezésű vas és fémöntöde.

A gépészeti szakmába vágó mindennemű
javítások szakszerű és jutányos kivitele.

Főképviseltek: Budapest, V. Kálmán-utca 16. sz.
Kolozsvár, Szentlélek-utca 4. sz.

13,160.000 koronát

fognak nyerni a magyar kir. szabadalm. osztálysorsjáték 6 osztályában: Ezen sorsjáték 100.000 sorsjegyből áll, melyek közül 50.000 drb. nyereménnyel huzatik ki, tehát a sorsjegyek fele része nyer.

A nyereménvek a következők:

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

EGY MILLIÓ KORONA
(kor. 1,000.000)

	Korona
1 díj	á 600.000
1 nyer.	» 400.000
1 »	» 200.000
2 »	» 100.000
1 «	» 90.000
1 »	» 80.000
1 »	» 70.000
2 »	» 60.000
1 »	» 40.000
5 »	» 30.000
1 »	» 25.000
7 »	» 20.000
3 »	» 15.000
31 »	» 10.000
67 »	» 5.000
3 »	» 3.000
432 »	» 2.000
763 »	» 1.000
1238 »	» 500
90 »	» 300
31700 »	» 200
15650 »	» 170

130, 100, 80 és 40

50.000 nyeremény és díj, melyek
összesen

13,160.000 koronát kitesznek.

Ezen sorsjáték huzásai nyilvánosan a magyar kormány ellenőrzése és egy kir. közjegyző felügyelete alatt történnek. A sorsjegyek árai, melyek hivatalból vannak megállapítva, az első osztályra a következők:

Egész sorsjegy 12 korona	= o. é. frt 6.—
Fél " 6 "	" " " 3.—
Negyed " 3 "	" " " 1.50

Mindjárt a huzás után beküldjük t. ügyfeleinknek a hivatalos huzási lajstromot, melyből részesezésük eredményét megtudhatják.

Mindazok, kik ezen óriási nagy nyerési esélyeket nyújtó sorsjátékból sorsjegyeket óhajtanak beszerezni, sziveskedjenek b. megrendeléseiket minél előbb, de minden esetre legkésőbb a huzás napjáig,

f. é. november 11-ig,

hozzánk eljuttatni, a megfelelő összeg papírpénzben, vagy bélyegekben a megrendeléshez csatolandó, vagy postautalvánnyal beküldhető. B. kivánatára készek vagyunk a sorsjegyeket utánvétetel is elküldeni. Kérjük becses címét pontosan és világosan feladni. A megrendelések mindjárt beérkeztek után, a meddig készletünk tart, eszközöltetnek. A sorsjegyekkel együtt beküldjük minden megrendelőnek a kimerítő hivatalos sorolási tervezetet.

A magyar királyi szab. osztálysorsjáték
főelárusító

Fejérvári és Társa

Budapest,

V., Marokkói-utca 2. szám.